

[Aase Olesen]

meddelelser i dagspressen og på annoncer: mener hr. Thoft ikke – og han kan måske svare på det som revisor – at der er mulighed for skattemyndighederne for at stoppe denne trafik? Det er sådan set det, vi må undersøge i udvalget.

Thoft (SF):

Nej, så længe vi ikke har en omgælses-klausul – men den har SF jo fremsat forslag om – kan en sådan utilsigtet brug af lovgivningen ikke forhindres. Det er det samme problem, som vi havde ved det forrige lovforslag, vi diskuterede, hvor en enkelt skatte-spekulant groft udnytter reglerne. Man kan kun gøre det, at man kan stoppe en klud i, så snart man opdager hullerne, men at nogen siger, at det er ulovligt, kender jeg kun ét eksempel på. Det er sagen mod et af dette tings udmærkede medlemmer, som i dag sidder i Horserød – meget imod min vilje.

Hermed slutte forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 42:

Forslag til folketingsbeslutning om udsættelse af beslutningen om NATOs doktrin FOFA.
Af Albrechtsen (VS) og Thoft (SF).
(Fremsat 21/11 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Forsvarsministeren (Engell):

FOFA eller forsvar mod anden angrebsbølge har karakter af et foreløbigt planlæg-

ningsinstrument, og det skal ses som et led i bestræbelserne på at styrke NATOs konventionelle forsvar. Tanken er, at man ved at udnytte ny teknologi vil blive i stand til mere effektivt, end tilfældet er i dag, at imødegå en angriber i hans forstærknings- og opmarchområde. Det er jo i fuld overensstemmelse med NATOs strategi, men er i dag vanskelig at gennemføre på grund af Warszawa-pagstens konventionelle overlegenhed.

Det drejer sig altså om et forsøg på at befæste det, der bestandig har været meningen med NATO, nemlig at forhindre krig gennem besiddelse af en troværdig afskrækkelse. Så længe vi ikke kan opnå aftaler, der sikrer en konventionel balance på et lavere niveau, er der ingen anden mulighed end at søge forsvaret af NATO styrket. Alternativet vil jo være, at vi gør os endnu mere afhængige af atomvåben, end tilfældet er i dag, og det er jo den modsatte udvikling, vi ønsker.

Der har hele tiden bestået et behov for at kunne sætte ind over for mål, der ligger bag den egentlige slagmark, f.eks. fjendtlige forstærkninger og flyvepladser. I det særlige NATO-sprog hedder det »interdiction«, dvs. afskæringsoperationer, der tilsligter at skade modstandernes evne til at fastholde et angreb.

NATOs planer har i overensstemmelse med strategien gennem mange år reflekteret dette behov. Ingen fjender kan forvente, at hans eget territorium skulle være tabuområde efter et angreb. På forhånd at garantere fjenden at man er villig til at udkæmpe en eventuel krig alene på sit eget område, vil ærlig talt være hensynsløst over for vores egne befolkninger. Der er derfor ikke noget principielt nyt i FOFA. Det relevante er, som jeg allerede har nævnt, at moderne teknologi muligvis kunne bidrage til at rette op på NATOs konventionelle underlegenhed.

Og lad mig så sige, at FOFA er ikke nogen doktrin. Den hverken erstatter eller ændrer gældende NATO-doktriner. Der er tale om nogle vejledende principper, som NATOs militære myndigheder skal tage hensyn til, når de opstiller forslag til forbedringer i medlemslandenes forsvar. De er altså som så mange andre principper en del af forsvarsplanlægningssystemet i NATO. Det er de enkelte lande, som suverænt bestemmer, om og i hvilket omfang de vil følge sådanne råd. FOFA er således ikke umiddelbart bindende